

Ávaring til politikararnar:

- Raknið við áðrenn alivinnan líður rentudeyðan!

-Hóast stóðan hjá so at siga øllum alarunum er vánalig, so er tað ikast, sum vinnan veitir okkara kreppurakta búskapi, alt annað enn vánaligt. Og hóast útlitini í dag sýnast døpur, so eiga vit ikki at falla í fátt, tí hóast alt finst onki annað alternativ til okkara kreppuraktu fiskivinnu utan bert alivinnan.

Hetta skrivar formaðurin í Føroya Havbúnaðarfelag, Kristjan á Neystabø í blaðnum Alarin. Hann skrivar eisini, at tað er at vóna, at okkara politikarar rakna við og leggja eina heildarætlan fyri alingina, áðrenn øll vinnan, sum hon er, líður renturdeyðan. Hann skrivar

Einki er yvir at dylja, at figgjargila trongstøðan er álvarslig. Men tað eru eisini aðrir stórir og grundleggjandi trupulleikar at taka støðu til og loysa.

Organisation, samskipan og strategi eru nøkur av loysunarorðunum í hesum neyðugu atgerðunum. Drála vit bert eitt litið bil, er ov seint. At kalla allar alitjóðir eru undan okkum í organisation og samskipti og sostatt eisini í kappingarferi. Skulu eisini vit gerast kappingarfor, hava vit ikki ráð at lata hvørt einasta alibrúk í landinum gera tey somu mistøk.

Alingin er enn einasta alternativ til høvuðsvinnuna

Hvussu loysa vit trupulleikarnar?

Meir ein kunna seg um vinnuna, meira ásannar ein torvin á einum stovni ella einum alimiðdepli, sum vit hava valt at nevna tað. Ein samskipanarliður, ið kann skúla og ráðgeva ikki bert okkum alarum, men so sanniliga eisini ráðgeva okkara politikarum um hesa nýggju sera viðbræknun vinnu. Tað kann ikki vera rætt, at vinnan skal doyggja av vantandi vitan og av ósketni.

Fundamentið, grundstøðið, sum føroyska alivinnan stendur á, er ógvuliga veikt. Vit kundu, um vit vildu, lært so ómeta-

liga nógv av øðrum, tí teir hava yvirhøvur verið gjøgnum júst somu trupulleikar sum vit. Men vit hava einki vælvirkandi sambindingarlið, ið kann tryggja eitt neyvt samskipti millum allar iblandaðar partar, og við ongum ella bert vánaligum samskipti eru eingi útlit fyri at gera seg galdandi í vinnulivinum í dag.

Í einum skrivi uppá 10 síður og á fundum við Løgtingsins Figgjarnevnd, Føroya Landsstýri, Menningargrunnin, Ídnaðargrunnin, Føroya Banka, Sjóvinnubankan umframt ávaris fódurframleiðarar hava vit gjørt eina roynd at greiða gjølliga frá ætlanini um

Kristjan á Neystabø, formaður í Føroya Havbúnaðarfelag

ein alimiðdepli. At hann kann vera ein góð og neyðug iløga í kreppuraktu alivinnuna.

Áðurnevndu stovnar vóru flest allir positivir, tó sveik ein terra, og ætlanin í datt niðurfyri.

Spurningurin, um ein tilíkur yvirbygningur ella miðdepli skal vera almennur ella partvist privat, er politiskur.

Vantandi effektivitetur

Ein álvarsamur trupulleiki í okkara alivinnu er vantandi effektivitetur. Ávis alibrúk eru ikki nóg effektiv, nøkur eru effektiv.

Um bött verður um núverandi gjaldfori, og vinnan verður rætt fyriskipað, skuldi heilt avgjørt verið møgulegt at minkað framtíðar framleiðslukostnaðin.

Alivinnuni torvar pening fyrri ikki at steðga upp. Um vinnan ikki fær pening at arbeiða við nakað skjótt, fara fleiri alibrúk (enn neyðugt) av knóranum.

Hørð krøv

Tað verða ikki vit, ið koma at seta krøvini, men tað verða vit, sum skulu

liva upp til tey vaksandi krøv, sum marknaðurin kemur at seta okkum í 90-árunum.

— Vit mugu gera okkum greitt, at vit koma at kappast á einum marknaði, har útboðið er størri enn eftirspurningurin, og tað sigur ikki so litið.

Tað er eingin trupulleiki at økja um útboðið av laks hjá okkum og teimum londunum, vit kappast við, og eisini hjá londunum, sum ikki eru so væl við enn — spurningurin er bert, hvør kann framleiða ta bestu góðskuna og marknaðarføra hana fyrri ein rimiligan pris.

Vinnustruktururin og vinnumentaliteturin má broytast og herðast.

Alingin einasti kosturin í at velja

Hóast stóðan hjá so at

siga øllum alarum er vánalig, so er tað ikast, sum vinnan veitir okkara kreppurakta búskapi, alt annað enn vánaligt. Og hóast útlitini í dag sýnast døpur, so eiga vit ikki at falla í fátt, tí hóast alt finst einki annað alternativ til okkara kreppuraktu fiskivinnu utan bert alivinnan.

Drøgu øll eina linu, starðu vit okkum ikki blind í verandi trupulleikum, men troyttu henda náttúrugivna vinnumøguleika so mikið, sum umhvørvið toli.

Mong tekin er um, at tørvurin á laks og á fiski yvirhøvur fer at vaks og marknaðurin at batna.

Ti er at vóna, at okkara politikarar rakna við og leggja eina heildarætlan fyri alingina, áðrenn øll vinnan, sum hon er, líður rentudeyðan.

Tit ringja

— vit skriva

Ringið telefon

11820

